

42. Lambda kalkul (definice všech pojmů, operací...).

Odkaz na video: [SZZ : Lambda kalkul - úvod](#)

Video pokrývá témata: *Lambda kalkul. Lambda výraz. Volné a vázané proměnné. Substituce. Alfa konverze. Beta redukce. Eta redukce. Relace identity, relace rovnosti, relace šípky. Přejmenování lambda výrazů. Normální forma lambda výrazu. Posloupnost redukcí v normálním pořadí. Vztah Turingových strojů a lambda kalkulu. Nerozhodnutelné problémy lambda kalkulu.*

Základní pojmy

Lambda kalkul (λ -kalkul) je výpočetně úplný prepisovací systém. Je formální bází některých funkcionálních jazyků, jako je Haskell.

Mějme libovolnou spočetnou množinu proměnných X . Pomocí ní rekurzivně definujeme množinu všech lambda výrazů Λ nad množinou X následovně:

- $x \in X \Rightarrow x \in \Lambda$
 - tedy samotná **proměnná** je lambda výrazem
- $A, B \in \Lambda \Rightarrow (A B) \in \Lambda$
 - lambda výrazu $(A B)$ budeme říkat **aplikace**
 - lambda výraz A je aplikovaný na lambda výraz B
- $x \in X \wedge A \in \Lambda \Rightarrow (\lambda x . A) \in \Lambda$
 - lambda výrazu $(\lambda x . A)$ budeme říkat **abstrakce**
 - v lambda abstrakci $(\lambda x . A)$ část x nazveme hlavičkou lambda abstrakce, část A tělem lambda abstrakce

Každý lambda výraz nad množinou proměnných X je tedy textový řetězec, který se skládá z elementů množiny X , z kulatých závorek, teček, mezer a symbolů λ . Řetězec takových symbolů je lambda výrazem tehdy, pokud je možné jej zkonstruovat pomocí výše uvedených pravidel.

Pro množinu proměnných $X = \{a, b, c\}$ můžeme zkonstruovat například následující lambda výrazy:

- a
- b
- c
- $(a b)$
- $((a b) b)$

- $(\lambda c . c)$
- $(\lambda c . ((a b) c))$
- $(\lambda c . (((a b) c) b))$
- $(\lambda c . (((a b) c) b)) ((a b) b)$
- $(\lambda a . (\lambda c . (((a b) c) b))) ((a b) b)$
- $(\lambda b . (\lambda a . (\lambda c . (((a b) c) b)))) ((a b) b)$
- ...

Konvence. Vzhledem k neúnosnému množství závorek zavádíme několik konvencí

- **uzávorkování vícenásobné aplikace**
 - opakovanou aplikaci $(\dots (((A_1 A_2) A_3) A_4) \dots A_n)$ lze zjednodušeně zapsat bez závorek jako $A_1 A_2 A_3 \dots A_n$
 - jednotlivé aplikace musí být původně uzávorkované zleva tak, jak je naznačeno výše
 - neplatí tedy například $((A_1 A_2) (A_3 A_4)) = A_1 A_2 A_3 A_4$, neboť $A_1 A_2 A_3 A_4 = (((A_1 A_2) A_3) A_4)$
- **odstranění vnějších závorek na nejvyšší úrovni lambda výrazu**
 - místo $(A_1 A_2)$ lze psát $A_1 A_2$
 - místo $(\lambda x . (A_1 A_2 A_3 \dots A_n))$ lze psát $\lambda x . A_1 A_2 A_3 \dots A_n$, tedy uzávorkované nemusí být ani tělo lambda abstrakce, pokud jde o lambda abstrakci na nejvyšší úrovni
- **zjednodušený zápis vícenásobné abstrakce**
 - místo $\lambda x_1 . (\lambda x_2 . (\lambda x_3 . (\dots (\lambda x_n . E) \dots)))$ lze psát $(\lambda x_1 x_2 x_3 \dots x_n . E)$, tedy takto zjednodušeně vyjádříme lambda abstrakci s vyšším množstvím proměnných

At' E je nějaký lambda výraz nad množinou proměnných X . At' $x \in X$ je proměnná, která se v tomto lambda výrazu E vyskytuje. Proměnnou x v tomto jejím konkrétním výskytu označíme za **vázanou proměnnou**, pokud se nachází v těle nějaké lambda abstrakce, v jejíž hlavičce se rovněž vyskytuje. Jinak ji označíme za **volnou proměnnou**. Pokud je proměnná vázaná, pak se váže k nejbližší hlavičce, v níž se vyskytuje.

V jednom lambda výrazu se může tato proměnná $x \in X$ vyskytovat vícekrát, v rámci různých výskytů může být volnou proměnnou, jinde vázanou.

- x
 - v tomto lambda výrazu je modře vyznačená proměnná x **volnou** proměnnou
- $\lambda x . x$
 - v tomto lambda výrazu je modře vyznačená proměnná x **vázanou** proměnnou
- $\lambda x . x y$
 - v tomto lambda výrazu je modře vyznačená proměnná x **vázanou** proměnnou, zatímco červeně vyznačená proměnná y je **volnou** proměnnou
- $(\lambda x . x) x$
 - v tomto lambda výrazu je modře vyznačená proměnná x **vázanou** proměnnou, zatímco červeně vyznačená proměnná x je **volnou** proměnnou
- $(\lambda x . x (\lambda x . x) x) x$

- v tomto lambda výrazu je modře vyznačená proměnná **x vázanou** proměnnou, přičemž je vázaná k zelenému výskytu proměnné **x** v hlavičce
- v tomto lambda výrazu je červeně vyznačená proměnná **x vázanou** proměnnou, přičemž je vázaná k žlutému výskytu proměnné **x** v hlavičce

Mějme libovolnou spočetnou množinu proměnných X . Ať dále Λ je množina všech lambda výrazů nad množinou proměnných X . Definujeme zobrazení $FV : \Lambda \rightarrow 2^X$, které zobrazuje lambda výraz na množinu volných proměnných v tomto lambda výrazu, takto:

- **proměnná $x \in X$**
 - $FV(x) = \{x\}$
 - v lambda výrazu x je jediná volná proměnná, kterou je právě x
- **aplikace $(A B)$, $A, B \in \Lambda$**
 - $FV(A B) = FV(A) \cup FV(B)$
 - funkci počítající volné proměnné propagujeme dovnitř aplikace, postupně na obě složky aplikace
- **abstrakce $(\lambda x . A)$, $x \in X, A \in \Lambda$**
 - $FV(\lambda x . A) = FV(A) \setminus \{x\}$
 - funkci počítající volné proměnné propagujeme dovnitř těla abstrakce, ovšem z výsledku odstraníme proměnnou x , která zde není volná

Ať A, B jsou lambda výrazy a ať x je proměnná. **Substitucí** budeme rozumět operaci zapsanou jako $A[B/x]$, která v lambda výrazu A nahradí všechny volné výskyty proměnné x za lambda výraz B . Provedená substituce musí být **platná**, tedy žádná volná proměnná v lambda výrazu B se nesmí stát vázanou proměnnou v lambda výrazu $A[B/x]$.

Při provádění substituce může dojít k následujícím případům:

- **proměnná $x \in X$**
 - **substituce $x[A/x]$**
 - $x[A/x] = A$
 - v lambda výrazu x je x volná proměnná, tedy ji nahradíme za lambda výraz A
 - **substituce $x[A/z]$**
 - $x[A/z] = x$
 - v lambda výrazu x není žádná volná proměnná z , tedy efektivně k ničemu nedojde, substituce je ovšem platná
- **aplikace $(A B)$, $A, B \in \Lambda$**
 - **substituce $(A B)[C/x]$**
 - $(A B)[C/x] = (A[C/x] B[C/x])$
 - substituci propagujeme dovnitř lambda aplikace
- **abstrakce $(\lambda x . A)$, $x \in X, A \in \Lambda$**
 - **substituce $(\lambda x . A)[B/x]$**

- $(\lambda x . A)[B/x] = (\lambda x . A)$
- v lambda výrazu $(\lambda x . A)$ nikdy neexistuje volný výskyt proměnné x , neboť x je v hlavičce této lambda abstrakce, tedy se efektivně nic nestane, ačkoliv je substituce platná
- **substituce $(\lambda x . A)[B/y]$**
 - $(\lambda x . A)[B/y] = (\lambda x . A[B/y])$
 - musí ovšem platit, že $x \neq y$ a navíc x **není volné v B**
 - substituce se propaguje dovnitř těla lambda abstrakce, ovšem musí být platná

To si demonstrujeme na příkladech:

- $(x x)[y/x] = x[y/x] x[y/x] = \mathbf{y y}$
 - v lambda výrazu $x x$ jsme nahradili volné výskyty proměnné x za y , tedy výsledkem je lambda výraz $y y$
- $x[y/z] = \mathbf{x}$
 - v lambda výrazu x jsme nahradili volné výskyty proměnné z za y , tedy výsledkem je lambda výraz x , efektivně k ničemu nedošlo
- $(\lambda x . x)[y/x] = \mathbf{(\lambda x . x)}$
 - x je v rámci této lambda abstrakce vázanou proměnnou, efektivně k ničemu nedošlo
- $(\lambda x . y)[(z z)/y] = \mathbf{\lambda x . (z z)}$
 - nahradili jsme y za $(z z)$, neboť y je zde volná proměnná
- **$(\lambda x . y)[(x x)/y]$**
 - **nelze provést**, protože volné proměnné x v lambda výrazu $(x x)$ by se staly vázanými proměnnými a substituce by **nebyla platná**
- $(\lambda x . y (\lambda z . z z) x y)[(\lambda z . z z)/y] = \mathbf{\lambda x . (\lambda z . z z) (\lambda z . z z) x (\lambda z . z z)}$

Ať $\lambda x . A$ je lambda výraz nad množinou proměnných X ve tvaru abstrakce a ať $y \in X$ je proměnná. **Alfa konverzí** (α -konverzí) rozumíme operaci přejmenování proměnné v hlavičce lambda abstrakce, kterou zapisujeme následovně: $\lambda x . A \rightarrow_{\alpha} \lambda y . A[y/x]$, tedy:

- **zaměníme proměnnou v hlavičce lambda abstrakce**
- **provedeme substituci $A[y/x]$ v těle abstrakce**
 - veškeré volné výskyty proměnné x ve výrazu A zaměníme za y
 - musí jít o platnou substituci

Lambda výraz, na nějž je možné aplikovat alfa konverzi, nazveme **alfa redex**.

Provedení alfa konverze ukažme na příkladech:

- $\lambda x . x \rightarrow_{\alpha} \lambda y . y$
- $\lambda x . (\lambda y . y) x \rightarrow_{\alpha} \lambda y . (\lambda y . y) y$
- **$\lambda x . y x \rightarrow_{\alpha} \lambda y . y y$**
 - **nelze provést**, volná proměnná y v těle lambda abstrakce by se stala vázanou a substituce by **nebyla platná**

- $\lambda x . y x y y \rightarrow_{\alpha} \lambda x . z x z z$
 - **nelze provést**, alfa konverze slouží výhradně pro přejmenování proměnné v hlavičce lambda abstrakce, nikoliv k přejmenování volných proměnných
- $x \rightarrow_{\alpha} y$
 - **nelze provést**, toto není alfa konverze, ale obyčejná substituce $x[y/x] = y$
- $\lambda x . (\lambda y . x) \rightarrow_{\alpha} \lambda y . (\lambda y . y)$
 - **nelze provést**, neboť x bylo původně vázano na vnější hlavičku a po konverzi bylo zachyceno vnitřní hlavičkou
- $\lambda x . (\lambda y . y x) x \rightarrow_{\alpha} \lambda z . (\lambda y . y z) z \rightarrow_{\alpha} \lambda z . (\lambda x . x z) z \rightarrow_{\alpha} \lambda y . (\lambda x . x y) y$
 - takto jsme elegantně prohodili názvy proměnných x a y prostřednictvím třetí pomocné proměnné, aniž bychom provedli neplatnou substituci

At' $(\lambda x . A) B$ je lambda výraz ve tvaru aplikace, kde první ze složek aplikace je lambda abstrakcí. **Beta redukci** (β -redukci) rozumíme operaci aplikace lambda výrazu B na abstrakci, kterou lze chápat jako zavolání funkce pro nějaký argument. Zapisujeme ji následovně: $(\lambda x . A)$

$B \rightarrow_{\beta} A[B/x]$, tedy:

- **spotřebujeme proměnnou v hlavičce lambda abstrakce**
- **v těle lambda abstrakce provedeme substituci $A[B/x]$**
 - veškeré volné výskyty proměnné x ve výrazu A zaměníme za B
 - musí jít o platnou substituci

Lambda výraz, na nějž je možné aplikovat beta redukci, nazveme **beta redex**.

Provedení beta redukce ukažme na příkladech:

- $(\lambda x . x) y \rightarrow_{\beta} y$
 - spotřebovali jsme x v hlavičce lambda abstrakce a volné výskyty x v těle lambda abstrakce jsme nahradili za y
- $(\lambda x . x (\lambda x . x)) y \rightarrow_{\beta} y (\lambda x . x)$
 - stejný případ, všimněme si ale, že jsme nahradili pouze volné výskyty x
- $(\lambda x . x x x) (\lambda x . x x x) \rightarrow_{\beta} (\lambda x . x x x) (\lambda x . x x x) (\lambda x . x x x)$
- $(\lambda x y z . x z y x) (\lambda x . x x) \rightarrow_{\beta} \lambda y z . (\lambda x . x x) z y (\lambda x . x x)$
- $(\lambda x y . x y y) (y y) \rightarrow_{\beta} \lambda y . (y y) y y$
 - **nelze provést**, neboť volná proměnná y se stala vázanou
- $(\lambda x y . x y y) (y y) \rightarrow_{\alpha} (\lambda x z . x z z) (y y) \rightarrow_{\beta} \lambda z . (y y) z z$
 - pomohli jsme si alfa konverzí, abychom mohli provést beta redukci

At' $\lambda x . A x$ je lambda výraz ve tvaru abstrakce, jejíž tělo je aplikací, kde na posledním místě stojí právě proměnná daná hlavičkou dané lambda abstrakce. **Eta redukci** (η -redukci) rozumíme operaci, kterou lze chápat jako odstranění přebytečného argumentu lambda abstrakce. Zapisujeme ji následovně:

$\lambda x . A x \rightarrow_{\eta} A$, tedy:

- **odstraníme hlavičku lambda abstrakce i odpovídající proměnnou z konce těla lambda abstrakce**
 - **x nesmí být volná proměnná v samotném lambda výrazu A**
 - jde o speciální operaci pro zjednodušení lambda výrazu, kterou lze skutečně použít jen v případě, kdy se potýkáme s lambda výrazem ve tvaru $\lambda x . A x$
 - intuice je taková, že pokud bychom se potýkali s aplikací $(\lambda x . A x) B$, pomocí beta redukce bychom tak jako tak obdrželi $(\lambda x . A x) B \rightarrow_{\beta} A B$, tedy nemá význam proměnnou x použít, ponecháme pouze A , rovnou lze vytvářet aplikace typu $A B$
- Lambda výraz, na nějž je možné aplikovat eta redukci, nazveme **eta redex**.

Provedení eta redukce ukažme na příkladech:

- $\lambda x . y y x \rightarrow_{\eta} y y$
- $\lambda x . (\lambda y . (\lambda z . z) y) x \rightarrow_{\eta} \lambda y . (\lambda z . z) y \rightarrow_{\eta} \lambda z . z$
 - u lambda výrazu $(\lambda z . z)$ nelze eta redukci provést, ačkoliv by se mohlo zdát, že ano, ovšem nemáme definováno nic jako prázdný lambda výraz, který by byl výsledkem
- **$\lambda x . x y y \rightarrow_{\eta} y y$**
 - **nelze provést**, proměnná x musí být na konci těla lambda abstrakce
- **$\lambda x . y (y x) \rightarrow_{\eta} y y$**
 - **nelze provést**, zde je na konci těla aplikace $(y x)$, nikoliv x
- **$\lambda z . z y z z \rightarrow_{\eta} z y z$**
 - **nelze provést**, proměnná z je volná v lambda výrazu $z y z z$, z vázané proměnné se stala volná proměnná
- **$\lambda x y z . z y x \rightarrow_{\eta} \lambda y z . z y$**
 - **nelze provést**, protože $\lambda x y z . z y x$ je zkratka pro lambda výraz $\lambda x . (\lambda y . (\lambda z . z y x))$, tedy tělo této lambda abstrakce nemá tvar nějaké aplikace, kde poslední element je proměnná x , tělo této lambda abstrakce je jiná lambda abstrakce
- $\lambda x y z . x y z \rightarrow_{\eta} \lambda x y . x y \rightarrow_{\eta} \lambda x . x$
 - lze provést, neboť $\lambda x y z . x y z = \lambda x . (\lambda y . (\lambda z . x y z))$, takže zde provádíme eta redukce zevnitř

Ať A, B jsou dva lambda výrazy. Tyto lambda výrazy mohou být v relaci

- **identity** \equiv
 - A, B jsou dva zcela identické textové řetězce (čistě na syntaktické úrovni)
 - $\lambda x . x y \equiv \lambda x . x y$
- **rovnosti** =

- lambda výrazy A, B se rovnají (jsou v relaci =) tehdy, pokud existují lambda výrazy $E_0, E_1, E_2, \dots, E_{n-1}, E_n$ takové, že $A \equiv E_1, B \equiv E_n$ a dále $\forall 0 < k \leq n: E_{k-1} \sim_k E_k$, kde \sim_k je vždy některá z následujících relací:

- $\rightarrow_{\alpha_r} \rightarrow_{\beta_r} \rightarrow_{\eta_r} \leftarrow_{\alpha_r} \leftarrow_{\beta_r} \leftarrow_{\eta_r}$

- tedy postupným prováděním alfa, beta, eta redukci v různých směrech je možné dospět z lambda výrazu A k lambda výrazu B
- $(\lambda y x . y y x) (\lambda w . w) = (\lambda y z . (\lambda x . x) z) (\lambda x . x x)$, neboť
 - $(\lambda y x . y y x) (\lambda w . w) \rightarrow_{\beta} \lambda x . (\lambda w . w) (\lambda w . w) x \rightarrow_{\eta} (\lambda w . w) (\lambda w . w) \rightarrow_{\beta} \lambda w . w$
 - $\lambda w . w \leftarrow_{\alpha} \lambda x . x \leftarrow_{\eta} \lambda z . (\lambda x . x) z \leftarrow_{\beta} (\lambda y z . (\lambda x . x) z) (\lambda x . x x)$

● \rightarrow

- lambda výrazy A, B jsou v relaci \rightarrow tehdy, pokud existují lambda výrazy $E_0, E_1, E_2, \dots, E_{n-1}, E_n$ takové, že $A \equiv E_1, B \equiv E_n$ a dále $\forall 1 \leq k \leq n: E_{k-1} \sim_k E_k$, kde \sim_k je vždy jedna z následujících relací:

- $\rightarrow_{\alpha_r} \rightarrow_{\beta_r} \rightarrow_{\eta_r}$

- podobný případ jako relace =, jen s tím rozdílem, že povolujeme pouze jednotlivé konverze směrem doprava
- $(\lambda y x . y y x) (\lambda w . w) \rightarrow \lambda w . w$, neboť
 - $(\lambda y x . y y x) (\lambda w . w) \rightarrow_{\beta} \lambda x . (\lambda w . w) (\lambda w . w) x \rightarrow_{\eta} (\lambda w . w) (\lambda w . w) \rightarrow_{\beta} \lambda w . w$

Nad rámec definice lambda kalkulu povolujeme pojmenovávání lambda výrazů pro jejich snazší použití. Toho docílíme pomocí zápisu **LET N = E**, kde **N** je nově zavedené jméno lambda výrazu **E**.

Pozn.: Definice pravdivostních hodnot a logických spojek jsou součástí další otázky, zde jde jen o demonstraci použití klíčového slova LET.

Příklad.

- LET TRUE = $(\lambda x y . x y)$
- LET FALSE = $(\lambda x y . y x)$
- LET OR = $(\lambda a b . a (\lambda s . (\lambda x y . x y))) (\lambda t . b)$

Pak lze použít:

- OR TRUE FALSE = TRUE
 - místo $(\lambda a b . a (\lambda s . (\lambda x y . x y))) (\lambda t . b)) (\lambda x y . x y) (\lambda x y . y x) = (\lambda x y . x y)$
- OR FALSE FALSE = FALSE
 - místo $(\lambda a b . a (\lambda s . (\lambda x y . x y))) (\lambda t . b)) (\lambda x y . y x) (\lambda x y . y x) = (\lambda x y . y x)$

Jde pouze o textovou definici, ne o rovnost, definované jméno se **nesmí** vyskytnout v rámci definice (a to ani nepřímo skrze jiné definice). Nelze tedy napsat nic jako:

- **LET A = $\lambda x . A x x$**

- **nelze**, není povoleno
- **LET B = $\lambda x y . C y y$, LET C = $\lambda x y . x x B$**
- **nelze**, není povoleno

Ať **E** je lambda výraz. Řekneme, že lambda výraz E je v **normální formě**, pokud neobsahuje žádné β redexy ani η redexy, tedy pokud není možné v něm provést žádnou β redukci ani η redukci.

- výraz $\lambda x y . x x$ je v normální formě
- výraz $(\lambda x y . x x) (\lambda z . z)$ není v normální formě
 - lze provést β redukci
- výraz $\lambda x y . x y$ není v normální formě
 - lze provést η redukci

Ať **E** je lambda výraz. Provádíme-li v něm postupně nejlevější a nejnějnější β redukce a η redukce, pak provádíme **redukce v normálním pořadí**. Pokud je možné posloupností β redukci a η redukcí transformovat E do normální formy, pak je možné toto provést posloupností redukcí v normálním pořadí:

- $(\lambda x y . x x) (\lambda z . z x) (\lambda z . x) \rightarrow_{\beta} (\lambda y . (\lambda z . z x) (\lambda z . z x)) (\lambda z . x) \rightarrow_{\beta} (\lambda z . z x) (\lambda z . z x) \rightarrow_{\beta} (\lambda z . z x) x \rightarrow_{\beta} x x$
 - provádění redukcí **v normálním pořadí**
 - došli jsme k normální formě
- $(\lambda x y . x x) (\lambda z . z x) (\lambda z . x) \rightarrow_{\beta} (\lambda x y . x x) ((\lambda z . x) x) \rightarrow_{\beta} (\lambda x y . x x) x \rightarrow_{\beta} \lambda y . x x$
 - provádění redukcí **v jiném než v normálním pořadí**
 - také jsme došli k normální formě, ale k jinému lambda výrazu

Typicky používáme pouze redukce v normálním pořadí.

Lambda kalkul je model s výpočetní silou ekvivalentní Turingovým strojům. Turingovy stroje mohou vyhodnocovat libovolné lambda výrazy a pomocí lambda výrazů lze simulovat běh libovolného Turingova stroje. Z toho plynou následující dvě vlastnosti:

- **lambda kalkul má vysokou vyjadřovací sílu**
 - vše, co lze algoritmicky řešit, je možné řešit pomocí lambda kalkulu
 - pomocí lambda kalkulu je možné definovat obvykle používané struktury, jde tedy o dostatečně silnou formální bázi pro některé funkcionální jazyky
- **pohybujeme se na hranicích rozhodnutelnosti**
 - mnohé jednoduše definovatelné rozhodovací problémy týkající se lambda kalkulu jsou nerozhodnutelné
 - problém, zda daný lambda výraz má **normální formu**, je **nerozhodnutelný**
 - mnohé lambda výrazy nemají normální formu, provádění β redukcí nikam nevede, například $(\lambda x . x x x) (\lambda x . x x x) \rightarrow_{\beta} (\lambda x . x x x) (\lambda x . x x x) (\lambda x . x x x) \rightarrow_{\beta} \dots$
 - při vyhodnocování β redexů tedy lze “cyklit”, podobně jako může cyklit běh Turingova stroje

- obecně není rozhodnutelné, zda nějaká konečná posloupnost β redukcí povede k normální formě
 - problém, zda jsou dva lambda výrazy **β -ekvivalentní**, je **nerozhodnutelný**
 - ať A, B jsou dva lambda výrazy
 - obecně je nerozhodnutelné, zda existují lambda výrazy $E_0, E_1, E_2, \dots, E_{n-1}, E_n$ takové, že $A \equiv E_1, B \equiv E_n$ a dále $\forall 1 \leq k \leq n: E_{k-1} \sim_k E_k$, kde \sim_k je vždy jedna z následujících relací:
 - $\rightarrow_\beta, \leftarrow_\beta$
 - ...

Pokud v textu najdete chybu, nebudete něčemu rozumět nebo budete mít dojem, že by bylo vhodné něco doplnit, kontaktujte na discordu uživatele kocotom.